

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.018 van 8 juli 2014
in de zaak A. 209.420/IX-8119**

In zake : Stefan BONNÉ
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Stockhouderskasteel
 Gerard Davidstraat 46 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT,
vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 juli 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 16 mei 2013 van de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie waarbij, in het kader van artikel 16 van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 ‘houdende bezoldigingsregeling van het personeel van de federale overheidsdiensten’, de valorisatie van het beursgefinancierde doctoraat van Stefan Bonné voor de berekening van zijn geldelijke anciënniteit geweigerd wordt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 mei 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Samuel Mens, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Anthony Poppe, die *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Sinds 1 juli 2011 is verzoeker tewerkgesteld als statutair ambtenaar, niveau A klasse A2, in de functie van “wetenschappelijk klinisch

evaluator” bij het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG).

3.2. Met een e-mail van 30 september 2011 informeert verzoeker bij het Fedwebteam naar de mogelijkheden om zijn voorgaande ervaring te laten valoriseren. Het betreft zijn ervaring opgedaan in het kader van een doctoraatsonderzoek (zes jaar) en postdoctoraal onderzoek (zeven jaar).

Met een e-mail van 10 oktober 2011 antwoordt het Fedwebteam dat de prestaties, verricht in het kader van een doctoraat, niet in aanmerking worden genomen. Dit wordt als volgt gemotiveerd:

- “Ten eerste voorziet artikel 14, tweede lid [van het koninklijk besluit van 29 juni 1973] dat de persoon ‘aangeworven’ moet zijn door een rechtspersoon van publiek recht in ‘een rechtspositie die eenzijdig opgelegd is door de bevoegde overheid of krachtens een wettelijke of decretale machtiging’: er moet dus een statutaire en juridische band bestaan tussen betrokkene en de universiteit. Een arbeidsovereenkomst, een onderzoekscontract of een beurs beantwoorden zeker niet aan deze enge definitie.
- Ten tweede voorziet artikel 15, eerste lid, van hetzelfde besluit dat voor de toepassing van bedoeld artikel 14, de persoon ofwel in dienstactiviteit moet zijn (dit is een louter statutair begrip), ofwel de diensten moet uitvoeren die bepaald zijn in zijn arbeidsovereenkomst, ofwel in disponibiliteit wegens ziekte moet zijn (dit is ook een louter statutair begrip). Iemand die onderzoek verricht in het kader van een doctoraat met een beurs beantwoordt zeker niet aan één van deze drie gevallen.
- Zoals al uitgelegd in het vorige punt, worden de geleverde prestaties als doctoraatsstudent met een beurs niet meer gevaloriseerd sinds 1 december 2008, datum waarop het KB van 19/11/2008 in werking trad.”

Op de vraag van verzoeker om verdere verduidelijking via een e-mail van 10 oktober 2011, antwoordt het Fedwebteam met een e-mail van 11 oktober 2011 dat prestaties die verricht worden in het kader van een beurs niet beantwoorden aan de definitie van artikel 15, eerste lid, van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 ‘houdende bezoldigingsregeling van het personeel van de federale overheidsdiensten’ (hierna: het koninklijk besluit van 29 juni 1973): ze worden niet verricht in de stand van dienstactiviteit; ze worden ook niet verricht in

uitvoering van een arbeidsovereenkomst en ten slotte worden ze ook niet verricht in de stand disponibiliteit wegens ziekte. Deze prestaties komen dus nooit in aanmerking.

Daarop stelt verzoeker met een e-mail van 11 oktober 2011 de vraag hoe de omzendbrief nummer 592 van 3 december 2008 ‘betreffende de geldelijke anciënniteit van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt’ – waarin wordt bepaald dat de voorzitter van het directiecomité diensten kan valoriseren wanneer deze een beroepservaring hebben opgeleverd die bijzonder nuttig is voor de functie en waarvoor geen enkele dienst, voor geen enkel niveau, wordt uitgesloten – dan moet worden geïnterpreteerd.

Met een brief van 20 oktober 2011 beantwoordt de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie (FOD P&O) deze vraag als volgt:

“Helaas kunnen we uw conclusie dat een doctoraatsonderzoek of postdoctoraal onderzoek dat gefinancierd is door een beurs of subsidie onder de definitie van de arbeidsovereenkomst in de zin van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten valt, niet bevestigen.

Inderdaad kunnen alleen de diensten verricht in andere overheidsdiensten of in de privésector of als zelfstandige door de voorzitter van het directiecomité worden erkend (art. 14 van het KB van 29 juni 1973). Artikel 15 van het KB bepaalt uitdrukkelijk dat die diensten moeten zijn verricht in de stand dienstactiviteit, in het kader van een arbeidscontract of in de stand disponibiliteit wegens ziekte.

Een ervaring in het kader van een doctoraatsonderzoek of postdoctoraal onderzoek voldoet niet aan een van deze hypothesen en is dus geen dienst die in aanmerking komt voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.

Onder punt 1. ‘De erkende anciënniteit bij de indiensttreding (statutair of contractueel)’ specificeert de omzendbrief nr. 592 van het federaal administratief openbaar ambt van 3 december 2008 gewoon dat, mits zij aan de voorwaarden in de artikelen 14, derde lid, en 15, eerste lid van het KB van [29] juni 1973 voldoen, ‘geen enkele dienst, voor geen enkel niveau, is uitgesloten’ en dat de diensten ‘op het ogenblik van de aanwerving een beroepservaring moeten inhouden die bijzonder nuttig is voor de functie’.”

Met een e-mail van 12 januari 2012 vraagt verzoeker vervolgens of de “beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de functie”, opgedaan in het

kader van het doctoreren als loontrekkende met ontvangst van een reguliere wedde, wel in aanmerking komt als een mogelijk te valoriseren dienst.

Met een e-mail van 13 februari 2012 van het Fedwebteam wordt deze vraag als volgt beantwoord:

“De doctorandus – zelfs al beschikt hij over een ‘gewone wedde’ – presteert niet in het raam van een arbeidsovereenkomst.

Bijgevolg, en om redenen die ik in mijn e-mailbericht van 10 oktober 2011 heb aangehaald, kunnen uw eerdere diensten niet voor de geldelijke anciënniteitsberekening worden gevaloriseerd.”

3.3. In de loop van maart 2012 dient verzoeker vervolgens een aanvraag in tot valorisatie van beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de functie. Daarin tracht hij aan te tonen dat de ervaring, opgedaan in het kader van een “beursgefinancierd doctoraat” aan de voorwaarden voldoet om in aanmerking te komen voor de geldelijke valorisatie van beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de functie.

3.4. Met een ongedateerd schrijven wordt de door de administrateur-generaal van het FAGG genomen beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht. Deze beslissing in verband met verzoekers aanvraag tot erkenning van een beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de functie luidt:

“Ik heb uw aanvraag betreffende de valorisatie van uw vorige onderstaande diensten goed ontvangen:

1) Werkgever: Universiteit Gent

Functie: doctoraatsbursaal

Periode: 01/01/1997 au 31/12/2002

2) Werkgever: Vrije Universiteit Brussel

Functie: postdoctoraal onderzoeker

Periode: van 01/07/2003 tot en met 30/09/2004

3) Werkgever: Fonds Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen

Functie: postdoctoraal onderzoeker

Periode: van 01/10/2004 tot en met 30/09/2010

Na onderzoek van uw dossier, heb ik het genoegen u mee te delen dat ik beslist heb dat de diensten gepresteerd als postdoctoraal onderzoek wel in aanmerking kunnen worden genomen voor de berekening van uw geldelijke anciënniteit.

Ik ben immers van mening dat u een beroepservaring heeft verworven die van bijzonder nut is voor de uitoefening van uw huidige functie binnen uw directie.

Evenwel, moet ik u helaas meedelen dat uw diensten als doctoraatsonderzoek niet in aanmerking kunnen worden genomen voor de berekening van uw geldelijke anciënniteit.

In overeenstemming met artikel 15 van het KB van 19 [29] juni 1973 houdende de bezoldigingsregeling van het personeel der federale overheidsdiensten, wordt niet de ervaring in het kader van een doctoraatsonderzoek beschouwd als aanneembare diensten te verrichten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.”

Aan verzoeker wordt tevens de beroepsmogelijkheid bij de voorzitter van het directiecomité van de FOD P&O meegedeeld.

3.5. Op 12 februari 2013 tekent verzoeker beroep aan tegen voornoemde beslissing van de administrateur-generaal van het FAGG. Dit beroep is omstandig gemotiveerd.

3.6. Op 16 mei 2013 neemt de voorzitter van het directiecomité van de FOD P&O een beslissing in verband met het beroep van verzoeker tegen de beslissing van het FAGG betreffende de weigering tot valorisatie van zijn “beursgefinancierde doctoraat”. Het betreft de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“Ik verwijs naar uw schrijven van 12 februari 2013 krachtens hetwelk u een beroep instelt tegen de beslissing die het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (hierna het FAGG genoemd) u aan de hand van een niet-gedateerd schrijven meedeelde.

In deze beslissing oordeelde de administrateur-generaal het volgende: ‘In overeenstemming met artikel 15 van het KB van 19 juni 1973 houdende de bezoldigingsregeling van het personeel der federale overheidsdiensten, wordt niet de ervaring in het kader van een doctoraatsonderzoek beschouwd als aanneembare diensten te verrichten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit’.

In uw beroepsbrief vraagt u formeel de erkenning van uw ‘beursgefinancierde doctoraat’, namelijk zes jaar.

U heeft de FOD Personeel en Organisatie hierover reeds tweemaal aangeschreven. Het antwoord dat u kreeg was in grote lijnen het volgende:

De diensten die u presteerde in het kader van ‘doctoraatsonderzoek of postdoctoraal onderzoek dat gefinancierd is door een beurs of subsidie’ vallen

niet onder een arbeidsovereenkomst in de zin van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Artikel 14 van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 houdende bezoldigingsregeling van het personeel van de federale overheidsdiensten laat de voorzitter van het directiecomité toe de vroegere diensten gepresteerd bij andere overheidsdiensten, in de privésector of als zelfstandige te valoriseren. Artikel 15 van hetzelfde besluit preciseert dat de diensten die gevaloriseerd kunnen worden gepresteerd moeten zijn in de administratieve stand van dienstactiviteit, in het kader van een arbeidsovereenkomst of in de stand van disponibiliteit wegens ziekte.

De ervaring die u heeft verworven in het kader van een 'doctoraatsonderzoek of postdoctoraal onderzoek' komt dus niet overeen met een van deze gevallen en kan dus niet in aanmerking genomen worden bij de berekening van uw geldelijke anciënniteit.

Tot mijn spijt moet ik u meedelen dat ik bij deze interpretatie blijf, die u op 20 oktober 2011 en op 13 februari 2012 door mijn administratie werd meegedeeld.

Toch sta ik erop te reageren op de argumenten die u inroept ter verdediging van de valorisatie van de vroegere diensten die u gepresteerd heeft als beursgefinancierd doctoraat.

In uw eerste argument vestigt u de aandacht op het feit dat noch artikel 14, noch artikel 15 uitdrukkelijk de valorisatie van 'beursgefinancierde werkzaamheden' uitsluiten.

De formulering van artikelen 14 en 15 is immers positief en niet negatief. Ze geeft een opsomming van de types diensten die in aanmerking mogen worden genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.

Zo valoriseert artikel 14 nu eens ambtshalve, dan weer discretionair de diensten gepresteerd in andere overheidsdiensten, in de privésector of als zelfstandige. Artikel 15 preciseert dat deze diensten moeten worden verricht in de stand van dienstactiviteit, in het kader van een arbeidsovereenkomst of in de stand van disponibiliteit wegens ziekte.

De diensten die niet tot één van deze in artikelen 14 en 15 bedoelde categorieën behoren kunnen dus echter niet het voorwerp uitmaken van een valorisatie.

In uw tweede argument haalt u aan dat de opsomming van de tewerkstellingsvormen in artikel 15 niet geïnterpreteerd mag worden als zijnde limitatief, maar wel als zijnde niet-exhaustief. Een limitatieve interpretatie zou volgens u leiden tot het uitsluiten van de valorisatie van de vroegere diensten gepresteerd als zelfstandige omdat deze diensten niet overeenstemmen met één van de tewerkstellingsvormen bedoeld in artikel 15.

Zoals vroeger reeds gezegd viseert het artikel 15 als diensten die gevaloriseerd kunnen worden de vroegere diensten gepresteerd in de stand van dienstactiviteit, in het kader van een arbeidsovereenkomst en in de stand van disponibiliteit wegens ziekte.

Toch lijdt het, los van het feit dat er in artikel 15 niet uitdrukkelijk gewag van wordt gemaakt, geen twijfel dat de vroegere diensten gepresteerd als zelfstandige diensten zijn die gevaloriseerd kunnen worden, daar ze nadrukkelijk geviseerd zijn in artikel 14, derde lid. In realiteit dienen de

artikelen 14 en 15 niet op zichzelf gelezen te worden, maar dienen ze eerder in combinatie gelezen te worden.

Voor het overige zie ik niet goed in welke bewoordingen artikel 15 de diensten gepresteerd als zelfstandige had kunnen beschrijven, omdat een zelfstandige werknemer in België een beroepsactiviteit uitoefent wegens dewelke hij niet in dienst genomen is met een arbeidsovereenkomst of een statuut: de zelfstandige heeft dus noch de hoedanigheid van werknemer, noch die van ambtenaar. Daarenboven is er geen band van ondergeschiktheid.

In uw derde argument oppert u eveneens dat bepaalde doctoraten het voorwerp kunnen uitmaken van een arbeidsovereenkomst en dat ze in dat opzicht dus het voorwerp kunnen uitmaken van een valorisatie.

Op dat punt sluit ik me volledig bij u aan. Bepaalde doctoraten worden immers gefinancierd door een beurs die is toegekend door de universiteit (studiebeurs, doctoraatsbeurs of post-doctoraatsbeurs) terwijl andere worden gedekt door een arbeidsovereenkomst als onderzoeker bekomen in het kader van ofwel een overeenkomst tussen de universiteit en een overheid, ofwel van een onderzoekspartnership tussen de universiteit en de privésector.

In die laatste hypothese worden de doctoraten bezoldigd in specifieke weddeschalen en beantwoorden ze dus aan de definitie van een arbeidsovereenkomst in de zin van de artikelen 2 en 3 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, namelijk:

‘De arbeidsovereenkomst voor werklieden is de overeenkomst waarbij een werknemer, de werkman, zich verbindt, tegen loon, onder gezag van een werkgever in hoofdzaak handarbeid te verrichten.’

‘De arbeidsovereenkomst voor bedienden is de overeenkomst waarbij een werknemer, de bediende, zich verbindt, tegen loon, onder gezag, van een werkgever in hoofdzaak hoofdarbeid te verrichten.’

Het lijkt geen twijfel dat de vroegere diensten onder die voorwaarde gevaloriseerd kunnen worden.

Het attest dat u in bijlage 2 bezorgt, vermeldt echter duidelijk dat de functie die u eerder uitoefende ‘doctoraatsbursaal Moleculaire biologie’ was, in de hoedanigheid van ‘doctoraatsbursaal’.

Dientengevolge is het niet moeilijk om te concluderen dat u eerder een doctoraat uitoefende dat gefinancierd was door een beurs, en niet gedekt door een arbeidsovereenkomst waar een loon aan verbonden was.

Bijgevolg zijn die vroegere diensten geen aanneembare diensten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit, in de zin van de artikelen 14 en 15 van het voornoemde koninklijk besluit.

Uw laatste argument tot slot spitst zich toe op het feit dat in de door Selor gepubliceerde selectieadvertentie een relevante ervaring van twee jaar in specifieke domeinen vereist werd.

In dit opzicht dien ik u te preciseren dat men de erkenning van vroegere diensten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit niet mag verwarren met de vereiste beroepservaring die samenlopend daarmee door Selor vereist wordt in de selectieadvertentie. Deze laatste is een voorwaarde om toegelaten te worden tot de selectie.

Selor, dat bevoegd is ter zake, bepaalt volgens zijn eigen criteria of aan deze beroepservaring voldaan wordt op het moment van de selectie.

De erkenning van uw vroegere diensten wordt, wanneer deze niet ambtshalve erkend kunnen worden, aan het oordeel van uw administrateur-generaal, die hiervoor bevoegd is, overgelaten. Een oordeel dat – ik wijs u er nogmaals op – gebaseerd is op het criterium van de ‘bijzonder nuttige ervaring’ of, in preciezere bewoordingen: ‘deze die aan de betrokkene een klaarblijkelijk voordeel verschaft wat betreft de competenties voor de uitoefening van de functie’, zoals omschreven in artikel 14, vierde lid, van het koninklijk besluit van 29 juni 1973.

Derhalve kan ik – evenmin als uw administrateur-generaal – uw ‘beursgefinancierde doctoraat’ valoriseren voor de berekening van uw geldelijke anciënniteit.”

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring, omdat het eigenlijke voorwerp van het annulatieberoep betrekking heeft op een geschil over subjectieve rechten in de zin van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet. Opdat er sprake zou zijn van een subjectief recht, dient de bevoegdheid van de overheid gebonden te zijn. In dit verband refereert zij aan arrest nr. 218.454 van 13 maart 2012 in zake de bvba Taxi Gilbert van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, waarin werd geoordeeld dat het recht op uitbetaling van de tegemoetkoming van de Staat in het systeem van de dienstencheques een subjectief recht is in hoofde van de erkende ondernemingen en dat de betwisting of de tegemoetkoming al dan niet is aangewend volgens de toekenningsvoorwaarden ervan een betwisting omtrent een subjectief recht betreft waarvoor de Raad van State niet bevoegd is.

Toegepast op huidige zaak aldus de verwerende partij brengt “de beoordeling van de vereiste over een ‘bijzonder nuttige’ ervaring te beschikken, de uitoefening van een discretionaire beoordelingsbevoegdheid met zich mee”.

Behoudens disponibiliteit wegens ziekte, moet echter eerst vastgesteld worden dat de ingeroepen ervaring opgedaan werd:

- in dienstactiviteit bij de overheid of
- door werkelijk gepresteerde diensten in het kader van een arbeidsovereenkomst.

Indien de betrokken ervaring opgedaan werd in een ander kader, dan mag de overheid er geen rekening mee houden, aldus de verwerende partij. Er is bijgevolg slechts sprake van de uitoefening van een gebonden bevoegdheid.

Dat de overheid hier volgens verzoeker een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan voormelde bepalingen, doet niets af aan het gegeven dat *in casu* sprake is van een gebonden bevoegdheid.

5. In haar laatste memorie betwist de verwerende partij het standpunt van verzoeker dat de artikelen 14 en 15 van voornoemd koninklijk besluit niet als limitatief zouden mogen worden aanzien, hetgeen bevestiging zou vinden in de omzendbrief 592 van 3 december 2008 ‘betreffende de geldelijke anciënniteit van de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt’.

De verwerende partij voegt daaraan toe dat voornoemde omzendbrief nr. 592 weliswaar geen enkele dienst uitsluit maar dat de diensten wel een beroepservaring moeten uitmaken.

Ten slotte betwist de verwerende partij het standpunt van verzoeker dat de discretionaire bevoegdheid van de overheid kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat deze bevoegdheid betrekking heeft op de interpretatie van voornoemde artikelen 14 en 15.

Beoordeling

6.1. Uit de artikelen 144 en 145 van de Grondwet volgt dat de geschillen over subjectieve rechten – altijd, wat de geschillen over burgerlijke rechten betreft, en in principe, wat de geschillen over politieke rechten betreft – tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken behoren. Onder voorbehoud van een toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft. Dat is het geval wanneer het annulatieberoep strekt tot de erkenning van een subjectief recht, waaromtrent het bestuur geen discretionaire, maar slechts een gebonden bevoegdheid bezit.

Opdat er sprake zou zijn van een vordering op grond van een subjectief recht, en dus van de onbevoegdheid van de Raad van State, is vereist dat een verzoeker zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan verzoeker belang heeft. Om zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een subjectief recht te kunnen beroepen is het, zoals gezegd, noodzakelijk dat de bevoegdheid van de overheid gebonden is.

De Raad van State is bijgevolg enkel bevoegd indien de bestreden beslissing een constitutionele beslissing is waarbij de overheid gebruik heeft gemaakt van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Hij is zonder rechtsmacht als het gaat om een beslissing waarbij de overheid vaststelt dat de betrokkene voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden waardoor hij zich kan beroepen op een welbepaald recht.

6.2. Er dient bijgevolg te worden onderzocht of de verwerende partij bij het nemen van de thans bestreden beslissing over enige discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikte, dan wel slechts over een gebonden

bevoegdheid en in dat opzicht slechts heeft moeten vaststellen of de reglementaire vastgestelde voorwaarden, zoals zij die als overheid interpreteert, vervuld waren.

Met de thans bestreden beslissing weigert de verwerende partij om het “beursgefinancierde doctoraat” van verzoeker te valoriseren voor de berekening van zijn geldelijke anciënniteit. De motivering van deze weigeringsbeslissing luidt dat de door verzoeker verworven ervaring niet overeenstemt met één van de in de artikelen 14 en 15 van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 bepaalde gevallen.

Artikel 14, derde lid, van het koninklijk besluit van 29 juni 1973, zoals van toepassing op het tijdstip van de bestreden beslissing luidt:

“De diensten verricht in andere overheidsdiensten of in de privé-sector of als zelfstandige worden eveneens aangenomen wanneer ze worden erkend, door de voorzitter van het directiecomité of zijn gemachtigde, op het ogenblik van de aanwerving, als beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de uitoefening van de functie.”

Artikel 15, eerste lid, van het koninklijk besluit van 29 juni 1973, zoals van toepassing op het tijdstip van de bestreden beslissing luidt:

“Voor de toepassing van artikel 14, wordt de ambtenaar beschouwd aanneembare diensten te verrichten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit wanneer hij in dienstactiviteit is of wanneer hij werkelijk de diensten uitvoert zoals bepaald door zijn arbeidscontract of wanneer hij in disponibiteit wegens ziekte is.
[...].”

Uit deze bepalingen, in samenhang gelezen, blijkt dat de vroeger opgedane ervaring wordt aangenomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit indien aan de voorwaarden in verband met “aanneembare diensten”, zoals bepaald in deze artikelen, is voldaan én vervolgens wanneer die diensten door de voorzitter van het directiecomité of zijn gemachtigde, op het ogenblik van de aanwerving, worden erkend als “beroepservaring die bijzonder nuttig is voor de uitoefening van de functie”.

6.3. De beslissing van de voorzitter van het directiecomité of zijn gemachtigde over de valorisatie van vroegere diensten voor de berekening van de geldelijke anciënniteit van het personeelslid heeft derhalve niet alleen betrekking op de “aanneembaarheid” van die diensten, maar evenzeer op het nut ervan voor de uitoefening van de functie. Die beslissing, die één en ondeelbaar is, omvat derhalve noodzakelijk een discretionaire beoordeling vanwege de voorzitter of zijn gemachtigde, die met zich brengt dat het betrokken personeelslid géén subjectief recht op de valorisatie van vroegere diensten kan laten gelden.

Deze discretionaire beoordelingsbevoegdheid van het bestuur impliceert, bij ontstentenis van een wetskrachtige bepaling die het geschil aan zijn rechtsmacht onttrekt, dat de Raad van State bevoegd is om in het kader van het objectief contentieux uitspraak te doen over het beroep tot nietigverklaring dat het betrokken personeelslid instelt tegen de weigering van het bestuur om zijn vroegere diensten in aanmerking te nemen.

6.4. De Raad van State is dan ook bevoegd om kennis te nemen van het voorliggende beroep, dat de vernietiging beoogt van de weigering van de voorzitter van het directiecomité om de diensten van verzoeker in het kader van zijn beursgefinancierde doctoraat in aanmerking te nemen voor zijn geldelijke anciënniteit.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onbevoegdheid is niet gegrond.

7. Het verslag van de auditeur is beperkt tot de problematiek van de bevoegdheid van de Raad van State. Het onderzoek van de zaak moet worden voortgezet.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met het verdere onderzoek van de zaak.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 juli 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren